

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 12 maja 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Bułgarii
(Sprawa C-730/19) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2008/50/WE – Jakość otaczającego powietrza – Artykuł 13 ust. 1 i załącznik XI – Systematyczne i trwale przekraczanie wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki (SO₂) w strefie BG0006 (południowo-wschodniej), Bułgaria – Artykuł 23 ust. 1 i załącznik XV – „Jak najkrótszy” okres przekroczenia – Odpowiednie działania]

(2022/C 257/03)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Y. Marinova i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Bułgarii (przedstawiciele: E. Petranova i T. Mitova, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Republika Bułgarii,

nie zapewniając systematycznego i trwałego nieprzekraczania w strefie BG0006 (południowo-wschodniej), po pierwsze, godzinowej wartości dopuszczalnej dla dwutlenku siarki (SO₂) od roku 2007 do roku 2018 włącznie, a po drugie, dziennej wartości dopuszczalnej dla tego zanieczyszczenia od roku 2007 do roku 2018 włącznie z wyjątkiem lat 2010 i 2012, uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy w związku z załącznikiem XI do tej dyrektywy, oraz

nie podejmując, począwszy od dnia 11 czerwca 2010 r., odpowiednich działań w celu zapewnienia przestrzegania wartości dopuszczalnych dla SO₂ w tej strefie, a w szczególności nie zapewniając, aby plany ochrony powietrza przewidywały odpowiednie działania tak, aby okres, w którym te wartości dopuszczalne są przekraczane, był jak najkrótszy, uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 23 ust. 1 dyrektywy 2008/50 w związku z sekcją A załącznika XV do tej dyrektywy.

2) Republika Bułgarii zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 25.11.2019.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 maja 2022 r. – Komisja Europejska/Hansol Paper Co. Ltd, European Thermal Paper Association (ETPA)

(Sprawa C-260/20 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Dumping – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/763 – Przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzącego z Republiki Korei – Ostateczne cło antydumpingowe – Rozporządzenie (UE) 2016/1036 – Artykuły 6, 16 i 18 – Dowód – Informacje dostarczone poza odpowiedzią na kwestionariusz antydumpingowy – Waga sprzedaży mająca wpływ na obliczenie dumpingu – Artykuł 2 ust. 1 i 3 – Obliczanie wartości normalnej – Hierarchia metod obliczania – Artykuł 3 ust. 2 i 3 – Szkoda – Obliczanie marginesu podcięcia cenowego – Odwołanie wzajemne – Artykuł 2 ust. 11 – Pełny zakres dumpingu – Artykuł 18 – Zwolnienie z odpowiedzi na kwestionariusz antydumpingowy – Niewystąpienie braku współpracy]

(2022/C 257/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J.-F. Brakeland i A. Demeneix, następnie J.-F. Brakeland i G. Luengo, pełnomocnicy)

Pozostali uczestnicy postępowania: Hansol Paper Co. Ltd (przedstawiciele: adwokaci J.-F. Bellis, B. Servais i V. Crochet), European Thermal Paper Association (ETPA) (przedstawiciele: H. Hobbelen, B. Vleeshouwers i K. Huyghebaert, advocaten, oraz J. Rivas, abogado)

Sentencja

- 1) Odwołanie główne i odwołanie wzajemne zostają oddalone.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania związanymi z odwołaniem głównym.
- 3) European Thermal Paper Association (ETPA) zostaje obciążona kosztami postępowania związanymi z odwołaniem wzajemnym.

(¹) Dz.U. C 271 z 17.8.2020.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 12 maja 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Servizio Elettrico Nazionale SpA, ENEL SpA, Enel Energia SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato i in.

(Sprawa C-377/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Konkurencja – Pozycja dominująca – Nadużywanie – Artykuł 102 TFUE – Wpływ praktyki na dobrobyt konsumentów i na strukturę rynku – Stanowiąca nadużycie praktyka wykluczająca – Zdolność wywołania przez daną praktykę skutku w postaci wykluczenia – Korzystanie ze środków innych niż środki wchodzące w zakres konkurencji pozacenowej – Niemożność powielenia praktyki przez równie skutecznego hipotetycznego konkurenta – Istnienie zamiaru antykonkurencyjnego – Otwarcie na konkurencję rynku sprzedaży energii elektrycznej – Przekazywanie szczególnie chronionych informacji handlowych w obrębie grupy spółek w celu zachowania na rynku pozycji dominującej odziedziczonej po monopolu prawnym – Możliwość przypisania spółce dominującej zachowania spółki zależnej]

(2022/C 257/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Servizio Elettrico Nazionale SpA, ENEL SpA, Enel Energia SpA

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, ENEL SpA, Servizio Elettrico Nazionale SpA, Eni Gas e Luce SpA, Eni SpA, Axpo Italia SpA, Gala SpA, E.Ja SpA, Green Network SpA, Ass.ne Codici – Centro per i Diritti del Cittadino

Przy udziale: Green Network SpA, Associazione Italiana di Grossisti di Energia e Trader – AIGET, Ass.ne Codici – Centro per i Diritti del Cittadino, Associazione Energia Libera, Metaenergia SpA

Sentencja

- 1) Artykuł 102 TFUE należy interpretować w ten sposób, że dla uznania, że praktyka stanowi nadużywanie pozycji dominującej, wystarczy, by organ ochrony konkurencji udowodnił, iż praktyka ta może naruszyć strukturę skutecznej konkurencji na rynku właściwym, chyba że zainteresowane przedsiębiorstwo dominujące wykaze, iż skutki antykonkurencyjne mogące wynikać z owej praktyki są równoważone przez skutki pozytywne dla konsumentów, w szczególności pod względem cen, możliwości wyboru, jakości i innowacyjności, a nawet owe pozytywne skutki mogą nad nimi przeważać.
- 2) Artykuł 102 TFUE należy interpretować w ten sposób, że do celów wykluczenia tego, że zachowanie przedsiębiorstwa zajmującego pozycję dominującą ma charakter nadużycia, należy uznać za niewystarczający sam w sobie przedstawiony przez dane przedsiębiorstwo dowód na to, iż zachowanie to nie wywołało konkretnych skutków ograniczających. Element ten może stanowić wskazówkę co do braku zdolności wywołania przez sporne zachowanie skutków antykonkurencyjnych, który to element należy jednak uzupełnić innymi dowodami mającymi na celu wykazanie tego braku zdolności.